

se številni posamezniki, ki so bili pred leti v društvu izredno dejavni, naprej delovali v organih Zveze geografskih društev Slovenije oziroma Zveze geografov Slovenije. Nekateri se danes bolj intenzivno udeležujejo v pozneje nastalih, bolj specializiranih društvih, kot sta na primer Društvo učiteljev geografije Slovenije in Geomorfološko društvo Slovenije.

Upamo, da bo pričujoči pregled zdajšnjega delovanja Ljubljanskega geografskega društva našim članom in ostalim z daljšo geografsko kilometrinno obudil prijeten spomin na neke druge čase. Kljub vtisu, da današnji čas društvom in prostovoljnemu delu v njih ni najbolj naklonjen, upamo, da bodo mlajši iz njega črpali navdih za nadaljnje plodno in ustvarjalno delo in ga v prihodnje še izboljšali. Želimo si, da bi geografi bolj izražali svojo cehovsko pripadnost in se včlanili v katerokoli geografsko društvo v Sloveniji in v njem dejavno sodelovali.

Pisanje v pričujoči številki Geografskega obzornika nam je bilo hkrati v veselje in izziv. Želeli smo, da bi z njim postavili ustrezen pomnik dosežanjemu delovanju društva, predvsem pa da bi košček geografske dediščine Ljubljanskega geografskega društva iz zaprašenih arhivov prenesli na plano. Upamo, da nam je to tudi uspelo.

Primož Pipan, predsednik LGD

Literatura

1. Žnidarčič, T. 2005: Zgodovina Ljubljanskega geografskega društva (1984–2003). Seminarska naloga, Oddelek za geografijo Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani. Ljubljana.

Ljubljanskemu geografskemu društvu v prihodnjo slavo in čast ob njegovi 30. letnici (predvsem pa za spodbudo)

Pred desetimi leti se je Mimi Urbanc ob 20-letnici LGD zapisalo, da dvajset let morda ni dolga doba, vendar si številne dejavnosti, ki so se zvrstile v tistem obdobju, predvsem pa ljudje, ki so jih oblikovali in vodili društveno delo, vsekakor zaslužijo primerno pozornost. Nedvomno.

Sedaj smo jih nabrali 30. Let namreč. In morem ugotoviti prav isto. To še ni 50, kaj šele 100 let. Ni bogve kaj veliko, a vendar smo v tem času, od zadnje obletnice leta 2004 do zdaj, takole čez palec poslušali za okrog 170 ur različnih, predvsem potopisnih vsebin, 50 ur razpravljali o različnih geografskih in geografiji sorodnih problemih, več kot 1000 ur smo z avtobusi, kolesi in peš kolovratili po Sloveniji in njenemu zamejstvu, 2600 ur smo med prvomajskimi prazniki občudovali krasote našega planeta daleč in še dlje od meja naše domovine.

To ni malo, je več kot pohvalno, in ker sem sam del te zgodbe, sem nanjo več kot ponosen. Bravo. In lahko bi tukaj zaključil. Pika.

A spraviti moram skupaj nekaj več znakov, skupaj s presledki, vrednih 30-letnice največjega slovenskega geografskega stanovskega združenja. Ker so obletnice vedno namenjene celovitemu pregledu in obračunu preteklega ter storjenega hkrati, se moramo drzno, smelo pogumno, srčno in strumno zazreti v prihodnost in načrtati smernice, ki bodo krojile nadaljnje tokove našega društva.

Moj prispevek bo (žal) malce drugačen. Kar malce zagrenjen, moram priznati.

Obletnice so namreč precej standardno uveljavljena stvar. Najprej, povsem natančno vemo, kdaj nas imajo doleteti, pa nas vseeno včasih malo presenetijo. Nujno jih je treba obeležiti. Tudi osebne. Otroci vam svoje rojstne dneve, seveda s skrbno načrtovano shemo manjkajočih igrač, to dobesedno vtetovirajo nekam v zatilje možganov in tega zlepa ne boste pozabili. Skušajte pozabiti obletnico poroke. Tega, nasprotno, gospa soproga ne bo nikoli pozabila. Potem imamo še »neosebne« obletnice. Obletnice ustanovitve, postavitve, uveljavitve, zgraditve, pa seveda obstoja, delovanja, obhajanja, prenehanja, vladanja, vstopanja ... Večina navadnih Zemljanov se jih ne zaveda povsem in jim zanje ni kdo ve koliko mar. Nek aparat ali sistem ali skrbnik mora nad takšnim koledarjem bdeti, da ljudi opomnimo, jih zdramimo, da je to pomembno in morebiti k temu celo kaj prispevajo. To v pretežni meri naredijo precej neradi, kot del nujne obveznosti ali zgodovinskega spomina. Tudi sodelovanje na spremljajočih obletničnih prireditvah je kar malo prisiljeno. Starejši so edini resnično ponosni, ker so bili takrat »zraven«. Mlajši zdolgočaseni, ker se jih to ne tiče, ker je to del (malo pomembne) prazgodovine, ki jih pogosto duši, ko hočejo ustvarjati sedanost in prihodnost. A naj se vam ne dogodi, da obletnico pozabite, spregledate ali premalo svečano obeležite. Grom